

POBOŽNA I KRATKA ZA VSAKI DAN MESECA
PREMIŠLJAVANJA (1775)
(Izbor)

ZA TRETJI DAN

Ježuš iz križa govori k srcu zaljubljenoga vu ov svet človeka

1. Ti, sin moj! Malopravlje z one postelje stal si se, na kojoj prešesnu noč slatko zaspal i pokojno počival si. Ali, poveč mi, kak si mogel tak segurno počivati spoznavajući se za krivca vnogeh grehov i imajući za neprijatela Oca moga nebeskoga, čiju oštru pravicu nečemurno rasrdil i razljutil si?

2. Hodi, povufaj se i drugoč i večkrat tak zaspati i počivati ter nikaj se ne boj kajti lepu i dobru stražu okolo sebe imaš. Nemilu najmre stražu duhov peklenskeh, koji su te vre z de-belem lancom pripeli i nikaj drugo ne čakaju zvun samo na dopušćenje pravice božanske da te za sobum vu peklenske muke odvleku i sprevide.

3. Je li se to retkokrat pripeča? Nesu li vre vnogi zdravi i veseli na mehke blazine legli i na njih slatko zaspali ter pravlje neg su se prebudili vu peklensku jamu prepali su? Kaj se je njim dogodilo ne more li se i tebi lahko pripetiti? Tebi, reku, koji si vekši grešnik neg su bili vnogi zmed njih? Tebi, koji si več darov od Boga prijel i zato njemu nezahvalnejši nego vnogi drugi bil? Ah, ne seguraj se, dapače, boj se i drhči od straha, kajti nesu menje straha vredni neg su pravični i nepresešni Oca moga nebeskoga sudi.

ZA DVANAJSTI DAN

Ježuš iz križa govori k srcu zalubljenoga vu ov svet človeka

1. Sin moj, ti predraga cena krvi i smrti moje! Daj alduj i prikaži mi vre jenkrat srce tvoje! Tuliko si dovezda včinił, trudil se i pretrpel ovomu svetu i tvojemu telu za ljubav. Nê li vre vreme da nekaj i meni, Bogu tvomu, za ljubav včiniš, podneseš i pretrpiš?

2. Oglej se jedno malo nazad na tvoje prešesne dneve i zapaziš da cvet tvoje najlepše dobe potrošil si mene bantujuči, svetu pak i telu tvojemu vu vsem kuliko si mogel vgađajuč. Ne pristoji li se anda da končemar ono kratko kojega se dočakati vufaš vreme vu moje službe potrošiš i mojemu tebe tak ljubečemu srcu vgođiš?

3. Prosim li te vu tom preveč, sin moj? Ne vidiš li da se zadovoljam z ostanki oneh dnevor kojeh se svetu neče i ljudem dodejali su se? Ne bude li ni njih vreden on Bog, koji je za tvoju ljubav vse svojega življenja dneve tuliko nevolj podnašajuč i tulike muk trpeč potrošil? On Bog, koji kada te srca prosi za nikakvu svoju, nego jedino za tvoju hasen, potrebuje tega? Daj anda ne krati mi srca tvoga, sin moj!

ZA ŠESNAJSTI DAN

Ježuš iz križa govori k srcu [zalubljenoga vu ov svet človeka]

1. Sin moj, zdigni oči zvrhu sebe. Nut ober glave tvoje neba, ter neba za te stvorjenoga. Onde ti je pripravljeno mesto za tvoj vekivečni počinek, onde ti je gotova stolica i koruna za plaču tvojeh dobreh delov. Onde te čaka vse kaj goder poželjati more srce tvoje i vu kaj se zagledati mogu oči tvoje. Ako ti je lestor po volje onak živeti, da si zaslužiš tam dojtı.

2. Onde moji angeli željno na te čakaju, onde te k sebi pozivaju tvoji starejši, tvoja rodbina, tvoji znanci i tvoji prijateli. O, da bi nê videl kak se mole za te mojemu nebeskomu Ocu! Kak ga prose za te onu milošču koje potrebuješ da se boljega življenja primeš i sveto z ovoga sveta premineš!

3. Dapače, moja ljubljena Majka, mila tvoja i vsakoga grešnika zagovornica, tam te želji videti. O, da bi spoznal kuliku ti njoj i vsemu nebeskomu dvoru radost zavdaš ako li se vre jenkrat na boljši put obrneš. Naj te ne plaše tvoji prešesni grehi, ar jedna kaplja krvi moje, ako li k njoj lestor pridružiš jednu vruču suzu skrušenoga srca, preobilno opere ves smrad grehov tvojeh.

ZA DVADESETI I ŠESTI DAN

Ježuš iz križa govori k srcu [zaljubljenoga vu ov svet človeka]

1. Vu jednom hipu, sin moj, vumira se, kajti kaj bi z okom megnul, duša se spušča i mrtvo ostaje telo. Vumreti pak vu stališu smrtnoga greha je vse na letečki vu pekel šetuvati.

2. Ako ti po tvoje velike nesreče z jednum samo nogum tam stupiš, gda odonud zideš? Prejdu dnevi, prejdu meseci, prejdu leta, prejdu stotine let i nigdar ti ne svene niti najmenši trak vufanja da se kada iz one ognjene vuze oslobodiš.

3. Brže bi jeden mravinec ves drobni pesek iz dna i kraja morja na drugi svet prenesel akoprem vsaku stotinu let ne bi več nego jedno samo zrnce odnesel. Brže bi jeden cajzlek vse vsega sveta potoke i isto kak je dolgo i široko morje spraznil akoprem vsaki milion let ne bi več nego jednu samu kapljicu popil. Brže bi jeden prokleti z svojemi suzami ves svet potopil akoprem vsaki milion milionov let ne bi več nego samo jednu suzu stočil. Brže bi, reku, vse to prešlo nego ti iz pekla zideš ako tam zajdeš. Sin moj, ako to tebi straha ne zavdaje, ali vere nemaš ali si pamet zgubil.

Pobožna i kratka za vsaki dan meseca premišljavanja, 1775.